

Oponentní posudek
na
bakalářskou práci

Markéty Johnové

Dítě s ADHD v mladším školním věku

Autorka si vybrala aktuální téma – problematiku dětí s hyperaktivitou s poruchou pozornosti (též LMD). Cíl práce uvedený v úvodu je trochu zmatený, ale z práce je patrné, že i když se autorce nepodařilo jej přesně explicitně formulovat, implicitně jej stanovený měla.

Práce má logickou strukturu, kapitoly na sebe formálně o i obsahově navazují, autorka prokázala, že umí pracovat s odbornou literaturou. Práce je rozdělena do tří částí, v první se zabývá aktuálními teoretickými poznatky o ADHD (vymezení pojmu, příčiny, diagnostika, možnosti nápravy a prevence), ve druhé se věnuje možnostem nápravy této poruchy a přibližuje konkrétní metody práce s takto handicapovanými dětmi. V poslední, třetí kapitole přibližuje práci pedagogů a psychologů na jedné pražské ZŠ, která soustřeďuje větší počet takto handicapovaných dětí, do kapitoly je vřazena i kazuistika jednoho konkrétního případu.

Jako velmi povedené bych hodnotila první dvě kapitoly z předkládané práce. Oceňuji zejména jejich přehlednost a způsob výběru informací – jsou tam věci podstatné a důležité, takže čtenář si může udělat dostatečný názor na celou problematiku. Vhodná a přínosná jsou i konkrétní doporučení, jak s takto handicapovanými dětmi pracovat (např. jak jim upravit pokoj a jak k nim přistupovat).

Jako slabší hodnotím kapitolu třetí. V první řadě si nejsem jista, zda byla zvolena vhodná škola pro tuto práci – není totiž jasné, zda specifičnost školy vyplývá ze skutečnosti, že ji údajně navštěvuje 90% žáků s ADHD (za nedostatek považuji, že v práci není uvedeno, jakým způsobem byli tito žáci diagnostikováni) nebo ze skutečnosti, že její žáky tvoří z 85% Romové ze sociálně znevýhodněného prostředí. Dále na mě přesvědčivě nepůsobí ani uvedená kazuistika, ve které jsou zjevné rozpory, které autorka zřejmě dost nekriticky přejala z nepřesné školní dokumentace (např. s. 34: „Renata se v rodině nejevila jako problémové dítě, byla chytrá, hodná a jen lehce úzkostlivá...“ - z textu není jasné, zda je to mínění rodičů, které může být značně zkreslené, nebo odborníka, a není také jasné, proč rodiče zapsali dítě do přípravné třídy, když nemělo problémy). Autorka dále uvádí, že dívka má diagnostikované ADHD, ale zcela chybí údaje, jakým způsobem byla tato diagnóza stanovena – je otázka, do jaké míry se na chování holčičky projevuje nevhodný přístup v rodině, atd. Trochu záhadně působí i popisovaná náhlá změna chování rodičů v tomto případě (proč najednou došlo ke zlepšení). Domnívám se tedy, že by nebylo na škodu přistupovat k získaným informacím poněkud kritičtěji.

**Přes výše uvedené připomínky práci doporučuji k obhalobě.
Navrhovaná známka: C (dobře).**

Otázky:

Na s. 29 uvádíte, že ...“děti nechápu nadřazenost dospělých ve smyslu absolutního poslouchání pedagogů, nechápu, že není brán ohled na jejich názor...” Je to skutečně takto ve škole žádoucí?

V Praze 26. 6. 2007

PhDr. Dana Nejedlá, Ph.D.